

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

16 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
TOMA Nadejda
MORARU Petru
DIACONU Iurie

judecând, recursurile ordinare declarate de procurorul în procuratura de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari și avocatul Ion Grecu în numele inculpatului Sanduța Eduard, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Cahul din 08 august 2016 și a deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 21 decembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

SANDUȚA Eduard Gheorghe, *născut la XXX,*
originar din r-nul XXX, domiciliat în XXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.12.2015 – 08.08.2016;

Instanța de apel: 16.09.2016 - 21.12.2016;

Instanța de recurs: 06.03.2017 – 16.05.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 08 august 2016 Sanduța E. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani;

- art. 248 alin.(5) lit. d) Cod penal la 3 ani închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, lui Sanduța E. i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită în privința lui Sanduța E. a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 5 ani.

2. Prin rechizitoriu Sanduța E. a fost învinuit de faptul că în perioada lunii mai 2015 a procurat mijlocul de transport de marca „Audi A6” cu n/î DS 321 DT, cu care la 18 septembrie 2015, a părăsit teritoriul Republicii Moldova, prin punctul de trecere a

frontierei de stat Leușeni - Albița, în direcția României și ulterior, în țările Uniunii Europene.

Ulterior, în circumstanțe necunoscute de organul de urmărire penală, a intrat în posesia unei cantități deosebit de mari de hașiș, pe care urma să o introducă fraudulos pe teritoriul Republicii Moldova.

Astfel, continuând acțiunile criminale, îndreptate spre introducerea frauduloasă pe teritoriul Republicii Moldova a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, în scop de înstrăinare, Sanduța E., a confecționat un ascunziș, situat între podeaua mijlocului de transport și bancheta din spate a pasagerului a automobilului „Audi A6” cu numărul de înmatriculare DS 321 DT, unde a disimulat 90 de pachete cu hașiș, ambalate în materie polimerică.

La 03 noiembrie 2015, aproximativ la ora 20.22 după trecerea frontierei vamale de către Sanduța E., prin punctul de trecere Giurgiulești-Galați auto, situat în s. Giurgiulești, r-nul Cahul, automobilul de marca „Audi” de model „A6” cu n/î DS 321 DT a fost supus percheziției.

În rezultatul percheziției, în ascunzișul confecționat artizanal, situat între podeaua mijlocului de transport și bancheta din spate a pasagerului a automobilului de marca „Audi” de model „A6” cu n/î DS 321 DT, au fost depistate și ridicate 90 de pachete de polietilenă, în care se afla substanță solidă, de culoare cafenie, de proveniență vegetală, cu miros specific.

Potrivit raportului de expertiză nr.10177 din 05 noiembrie 2015, masa vegetală alcătuită din 604 brichete, presate, de culoare cafenie, din cele 90 de pachete prezentate spre cercetare, ridicate la data de 04 noiembrie 2015, în urma percheziției automobilului de marca „Audi” de model „A6” cu n/î DS 321 DT, reprezintă hașiș, cu masa totală de 59,5 kg.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, acțiunile inculpatului au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 217¹ alin. (4) lit. b) și d) Cod penal adică *circulația ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor, manifestată prin păstrarea și transportarea lor, în scop de înstrăinare, de către un grup criminal organizat, în proporții deosebit de mari.*

Tot Sanduța E. a fost învinuit de faptul că, fiind membru al unui grup criminal organizat specializat în punerea în circulație a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, a transportat fraudulos peste frontiera vamală a Republicii Moldova, substanțe narcotice în proporții deosebit de mari, în scop de înstrăinare.

Acțiunile inculpatului indicate supra au fost încadrate de organul de urmărire penală în baza art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, contrabanda, adică *trecerea peste frontiera de stat a Republicii Moldova a substanțelor narcotice, tăinuindu-le de controlul vamal, prin ascunderea în alte locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, în proporții deosebit de mari.*

Prima instanță a statuat asupra necesității recalificării acțiunilor inculpatului Sanduța E. din prevederile art. 217¹ alin. (4) lit. b) și d) Cod penal, în cele ale art. 217

alin. (4) lit. b) Cod penal, din motiv că nu s-a dovedit scopul de înstrăinare și faptul că inculpatul face parte dintr-un grup criminal organizat.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare a fost atacată cu apeluri de către procuror și avocatul Grecu I. în numele inculpatului.

3.1. Procurorul a solicitat repunerea în termen a apelului declarat, casarea integrală a sentinței din motivul ilegalității acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Sanduța E. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin.(4) lit. b), d) Cod penal la 7 ani închisoare și în baza art. 248 alin.(5) lit. d) Cod penal la 3 ani închisoare, cu aplicarea art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor, lui Sanduța E. să-i fie stabilită o pedeapsă definitivă de 8 ani închisoare.

Procurorul a menționat că Sanduța E., fiind membru al unui grup criminal organizat, specializat în punerea în circulație a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, a transportat fraudulos peste frontiera vamală a Republicii Moldova, substanțe narcotice în proporții deosebit de mari, în scop de înstrăinare, iar prima instanță neîntemeiat a recalificat acțiunile inculpatului excluzând din învinuirea ultimului calificativul prevăzut de art. 217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, motivînd că partea acuzării nu a probat faptul că cantitatea de droguri sub formă de hașiș introdusă de către acesta în țară era cu scop de înstrăinare.

În opinia apelantului, atît în cadrul urmăririi penale, cît și în cadrul judecării cauzei, a fost stabilit cu certitudine că Sanduța E., nu este consumator de droguri și substanțe narcotice sub formă de hașiș. Respectiv, scopul acestuia era doar de a transporta fraudulos substanțele narcotice peste frontiera vamală a Republicii Moldova, avînd scopul de a le înstrăina. Din atare considerente, procurorul a susținut că, la caz, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate juridic în baza art. 217¹ alin. (4) lit. b) și d) Cod penal, dar nu în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

Totodată, acuzatorul de stat a subliniat că, cauza penală în privința lui Sanduța E. a fost disjunsă de la materialele altei cauze penale privind activitatea unui grup criminal organizat, specializat în punerea în circulație a substanțelor narcotice în scopul obținerii de profit, iar inculpatul fiind membru al acestui grup criminal, avea rolul de a introduce fraudulos peste frontiera vamală a Republicii Moldova substanțe narcotice, adică avea calitate de transportator.

La fel, apelantul a evidențiat că prima instanță nu a luat în considerare declarațiile martorului Bucătaru O., care a menționat că, în exercițiul funcției a identificat activitatea criminală a unei grupări, specializate în punerea în circulație a substanțelor narcotice în scopul obținerii de profit. Astfel, în rezultatul măsurilor speciale de investigație efectuate, acesta a identificat că unul dintre membrii grupării date, Sanduța E., are rolul de cărauș, adică de a transporta și introduce substanțe narcotice peste frontiera vamală a Republicii Moldova, pe care alți membri ai grupării la rîndul său, identitatea cărora pînă la acel moment nu era cunoscută organului de urmărire penală, urmau deja să o pună în circulație.

Subsidiar celor consemnate, apelantul a menționat că, la data de 08.08.2016 a fost informat despre pronunțarea dispozitivului sentinței, urmînd ca ulterior instanța să anunțe părțile despre pronunțarea integrală a hotărîrii. La 15-16 august 2016, procurorul a solicitat dispozitivul sentinței sau sentința integrală, primind răspuns că asupra acesteia se lucrează încă, apoi va fi înmînată părților.

Ulterior, din motiv că instanța nu a adus la cunoștința părților copia sentinței integrale, la 22.08.2017, procurorul a solicitat repetat informația privind redactarea acesteia, după care instanța a expediat o copie a sentinței în adresa procuraturii Cahul, la data de 01.09.2016. Reieșind din cele expuse, procurorul a pledat pentru repunerea în termen a apelului declarat la data de 15.09.2016.

3.2. Avocatul Grecu I., acționînd în numele inculpatului, a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri prin care Sanduța E. să fie achitat, din motiv că instanța de fond superficial și-a motivat soluția de condamnare în privința ultimului. Or, în cadrul examinării cauzei s-a dovedit cu certitudine faptul că inculpatul nu cunoștea despre existența substanțelor narcotice ce au fost descoperite la 03 noiembrie 2015, în punctul de trecere Giurgiulești-Galați auto, în unitatea de transport de model „Audi A6” pe care o conducea.

Avocatul a menționat că învinuirea incriminată inculpatului are un caracter formal și abstract, dat fiind că, prin actul de învinuire se pretinde că inculpatul ar fi făcînd parte dintr-un grup criminal organizat și ar fi organizat transportarea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, totodată se face mențiunea că în circumstanțe necunoscute de organul de urmărire penală acesta a intrat în posesia unei cantități deosebit de mari de hașis, însă conform art.113 Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. La caz, apelantul a specificat că învinuirea adusă inculpatului contravine în mod evident dreptului garantat prin art.6 paragraf. 1 din Convenția Europeană, dreptul la un proces echitabil.

Totodată, apelantul a menționat că declarațiile martorului Bucătaru O., urmau a fi apreciate critic de către instanța de judecată, deoarece ultimul a făcut trimitere numai la careva acțiuni de investigație operativă, care nu pot sta la baza acuzării unei persoane, totodată, subliniind faptul că, concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 21 decembrie 2016 a fost respins apelul declarat de avocatul Grecu I. în numele inculpatului și a fost repus în termen și admis apelul procurorului, cu casarea integrală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Sanduța E. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea legată de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani;
- art. 248 alin.(5) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Sanduța E. definitiv i-a fost stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare,

cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită în privința lui Sanduța E. a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 5 ani.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a constatat că, prima instanță la data de 08.08.2016 a pronunțat doar dispozitivul sentinței, care la data de 26.08.2016, a fost expediată procurorilor, care au reprezentat învinuirea în prima instanță.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că încălcarea termenului pentru declararea apelului de către procuror a fost determinată de motive întemeiate, și anume reieșind din faptul că instanța de judecată a încălcat normele de procedură penală la adoptarea sentinței și înmânarea acesteia participanților la proces, care nu poate fi pusă pe seama procurorului. Or, încălcarea termenului legal de contestare a fost generat de neinformarea despre existența actului judecătoresc pasibil contestării și nu de lipsa opțiunii participantului de a exercita contestarea actului judecătoresc.

Analizând probele cercetate direct și nemijlocit în instanța de apel, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării și apreciindu-le în baza propriei convingeri, instanța de apel a ajuns la concluzia că, în speța dată, nu și-a găsit confirmarea vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin.(4) lit. b), d) Cod penal, după cum pledează procurorul.

Instanța a conchis asupra acestei concluzii reieșind din faptul că, partea acuzării a pus la baza învinuirii, pe acest capăt de acuzare, următoarele probe:

- procesul-verbal de percheziție din 04.11.2015, potrivit căruia în automobilul de model „Audi A6” cu numărul de înmatriculare DS 321 DT, condus de inculpat, au fost depistate și ridicate 90 de brichete de diferite dimensiuni, învelite în ambalaj polimeric, care erau ascunse sub podeaua banchetei din spate a pasagerului;

- raportul de expertiză chimică nr.10177 din 05 noiembrie 2015, din care rezultă că, masa vegetală alcătuită din 604 brichete presate de culoare cafenie, din 90 pachete prezentate la cercetare, ridicate în cadrul percheziției, reprezintă hașiș, cu masa totală de 59,5 kg;

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 19.11.2015, conform căruia la examinarea automobilului de model „Audi A6” cu numerele de înmatriculare DS 321 DT a fost supus examinării ascunzișul confecționat artizanal în podeaua banchetei din spate a mijlocului de transport și portbagajul automobilului, destinat pentru trecerea frauduloasă peste frontiera vamală a Republicii Moldova a substanțelor narcotice;

- și declarațiile martorului Bucătaru O., care a menționat că pe inculpat îl cunoaște doar din activitatea de serviciu. Acesta fiind în vizorul lor de mai mult timp și prin analiza persoanelor a fost stabilit că există riscul ca persoana dată să fie utilizată ca curier, fapt care l-a impus să-l stopeze, conștientizând că rolul lui Sanduța E. era de curier simplu, automobilul și persoana dată, au fost verificate în vederea depistării substanțelor narcotice.

În urma cercetării probelor nominalizate, instanța a constatat că partea acuzării nu a demonstrat că în acțiunile inculpatului se regăsește componența de infracțiune prevăzută de art. 217¹ alin.(4) lit. b) și d) Cod penal, a cărei latură subiectivă se caracterizează prin intenție directă, iar scopul de înstrăinare este un element indispensabil pentru a califica acțiunile inculpatului în baza articolul respectiv, fiind necesar ca făptuitorul să acționeze pentru înstrăinarea substanțelor narcotice sau psihotrope, ceea ce la caz nu s-a demonstrat.

Or, din conținutul învinuirii formulate, rezultă că inculpatului îi este incriminat că a organizat transportarea frauduloasă peste frontiera vamală a Republicii Moldova a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, însă învinuirea nu conține mențiuni din care s-ar deduce că inculpatul a urmărit scopul de înstrăinare a substanțelor narcotice. Probe în acest sens, la materialele dosarului nu au fost administrate, iar declarațiile martorului Bucătaru O., precum că din informațiile operative rezultă că Sanduța E. face parte dintr-un grup criminal organizat și rolul acestuia era de curier, nu au fost reținute de către instanță din considerentul că, martorul nu indică la existența unei înțelegeri a inculpatului cu cei care urmează să procure substanțele narcotice, potențiali posesori, cumpărători, vânzători, sau la careva conexiuni a acestora cu inculpatul sau persoane din anturajul lui.

Instanța de apel a evidențiat că pentru stabilirea prezenței scopului de înstrăinare, este necesară identificarea tuturor acestor circumstanțe în cumul și nu doar unele din ele, ceea ce la caz nu s-a realizat nefiind demonstrat că inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată ca fiind un membru al grupului criminal organizat.

Prin urmare, reieșind din cumulul de probe administrate la materialele dosarului, instanța de apel a conchis că este demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal, *circulația ilegală a substanțelor narcotice manifestată prin păstrarea și transportarea lor, fără scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari, faptă care s-a confirmat ca urmare a percheziției efectuate la 04 noiembrie 2015 în mijlocul de transport de model „Audi A6”, cu numerele de înmatriculare DS321 DT, care aparține cu drept de proprietate inculpatului, ce era parcat în punctul de trecere a frontierei Giurgiulești-Cahul auto, situat în s. Giurgiulești, r-nul Cahul, și în care au fost depistate și ridicate 90 de brichete de diferite dimensiuni, învelite într-un ambalaj polimeric, care erau ascunse sub podeaua banchetei din spate a pasagerului, iar conform raportului de expertiză chimică nr.10177 din 05 noiembrie 2015, s-a stabilit că masa vegetală alcătuită din 604 brichete presate de culoare cafenie, din cele 90 de pachete prezentate la cercetare, ridicate în urma percheziției, reprezintă hașiș, cu masa totală de 59,5 kg.*

În același sens, s-a remarcat că, deși acuzarea i-a incriminat inculpatului, semnul calificativ – săvârșirea infracțiunii de un grup criminal organizat, totuși nu a încadrat acțiunile acestuia în baza art. 42, 46 Cod penal. Mai mult ca atât, instanța de apel a mai specificat că, deși între infracțiunile imputate prin rechizitoriu lui Sanduța E. există un concurs ideal de infracțiuni, partea acuzării doar în baza art. 217¹ alin.(4) lit. b) și d) Cod penal i-a incriminat comiterea infracțiunii de un grup criminal organizat, iar pe art. 248 Cod penal, nu.

Sub aceste aspecte, Colegiul judiciar a considerat că, partea acuzării nu a prezentat probe pertinente și concludente, care în afara oricărui dubiu să demonstreze că inculpatul la transportarea substanțelor narcotice peste frontiera de stat a Republicii Moldova a acționat ca membru al grupului criminal organizat, mai mult, la materialele dosarului nu există nici cel puțin informații operative administrate care ar confirma că inculpatul este membru al unui grup criminal organizat, cine este organizatorul, conducătorul grupului, rolul acestuia în cadrul grupului, sau careva mențiuni despre alți eventuali membri ai grupului criminal.

Un singur fapt, că la materialele dosarului este anexată ordonanța procurorului din 16 noiembrie 2015, de disjungere într-o procedură separată a materialelor cauzei pe faptul păstrării și transportării substanțelor narcotice, în proporții deosebit mari, de către Sanduța E. în care procurorul constată că, temei pentru pornirea urmăririi penale au servit materialele parvenite de la Direcția Antidrog a INI IGP, pe faptul punerii în circulație a substanțelor narcotice sub formă de heroină de către un grup criminal organizat, membru al cărui este și Lungu V., ulterior s-a aflat că și Sanduța E., nu este suficient de a constata că Sanduța E. este membru al unui grup criminal organizat.

În consecință, instanța de apel a remarcat că prima instanță, în urma aprecierii probelor administrate la dosar, întemeiat a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin.(4) lit. b) și d) Cod penal, nu și-a găsit confirmarea, însă s-a demonstrat vina acestuia de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

De asemenea, instanța a apreciat că vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 248 alin.(5) lit. d) Cod penal contrabanda, *adică trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a substanțelor narcotice, tăinuindu-le de controlul vamal, prin ascunderea în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, în proporții deosebit de mari*, la fel s-a confirmat.

Cu toate acestea, instanța de apel a consemnat că, lecturând textul sentinței contestate, deși prima instanță a ajuns la concluzia condamnării inculpatului, totuși în partea descriptivă a sentinței nu a fost constatată fapta considerată ca fiind dovedită, prin aceasta fiind încălcate prevederile art. 394 Cod de procedură penală, eroare ce urmează a fi corectată de instanța de apel prin rejudecarea cauzei.

Pe de altă parte, instanța nu a reținut argumentele părții apărării precum că inculpatul nu cunoștea despre existența substanțelor narcotice în mașina sa, dat fiind că automobilul său s-a aflat o perioadă în parcare în or. Paris, Franța. Versiunea dată a fost apreciată critic de către Colegiul judiciar, ca o tactică de apărare pentru eschivarea de la răspunderea penală, iar Sanduța E. la etapa urmăririi penale nu a dat declarații, această versiune menționând-o abia la judecarea cauzei de către prima instanță, iar procedând în așa mod inculpatul a lipsit organul de urmărire penală să verifice versiunea dată.

Cu privire la individualizarea pedepsei, instanța de apel, analizând ansamblul de circumstanțe ce caracterizează persoana inculpatului, în raport cu faptele infracționale comise și urmările avute a considerat că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă

fără izolarea lui de societate, adică cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 5 ani.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul și avocatul Grecu I. în numele inculpatului Sanduța E., au atacat-o cu recursuri ordinare.

6.1. Procurorul, invocând drept temeieri de casare pct. 6), 10), 12), 16) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în cazul în care erorile judiciare nu pot fi corectate de către instanța de recurs.

În argumentarea recursului declarat, acuzatorul invocă că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța nu a ținut cont de cerințele art.414 și art. 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală.

Astfel, Sanduța E. a fost învinuit de faptul că a săvârșit cu vinovăție infracțiunea de circulație ilegală a substanțelor narcotice, în scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari, de un grup criminal organizat, adică fapta prejudiciabilă prevăzută de legea penală în art. 217¹ alin.(4) lit. b) și d) Cod penal, iar instanțele eronat au conchis asupra recalificării acțiunilor acestuia în baza art. 217 alin. (4) lit. d) Cod penal, din motiv că de partea acuzării nu au fost aduse probe suficiente întru confirmarea vinovăției de cele incriminate prin rechizitoriu.

În opinia procurorului, vinovăția inculpatului a fost indubitabil dovedită, prin probele administrate la dosar. Or, potrivit raportului de expertiză nr. 10177 din 05 noiembrie 2015, masa vegetală alcătuită din 604 brichete, presate, de culoare cafenie, din cele 90 de pachete prezentate la cercetare, ridicate la data de 04 noiembrie 2015, în urma percheziției automobilul de marca „Audi A6” cu n/î DS 321 DT reprezintă hașiș, cu masa totală de 59,5 kg.

Conform Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr.79 din 23.01.2006 „Privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, cu modificările și completările ulterioare, cantitatea de 59,5 kg de hașiș, constituie proporții deosebit de mari.

Mai mult, potrivit Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr.1088 din 05.10.2004 „Cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora supuse controlului”, cu completările și modificările ulterioare, hașișul este inclus în „Tabelul nr. 1. Substanțele narcotice și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicinale. Lista nr. 1 Substanțele narcotice”.

Reieșind din cele expuse, în opinia procurorului, prin acțiunile sale intenționate, manifestate prin păstrarea și transportarea substanțelor narcotice, în proporții deosebit de mari, săvârșite în scop de înstrăinare, Sanduța E., a comis anume infracțiunea prevăzută de art.217¹ alin.(4) lit. b) și d) Cod penal.

Tot el, prin acțiunile sale intenționale, manifestate prin trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a substanțelor narcotice, tăinuindu-le de la controlul vamal, prin ascunderea în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, în proporții deosebit de mari, a comis și infracțiunea prevăzută de art.248 alin.(5) lit. d) Cod penal.

Recurentul remarcă că, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul judecării cauzei, a fost stabilit cu certitudine că inculpatul nu este consumator de droguri, inclusiv de substanțe narcotice sub formă de hașiș, scopul acestuia fiind doar transportarea ilegală a drogurilor peste frontiera vamală a Republicii Moldova cu mijlocul de transport ce-i aparține, adică nu în scopul consumului personal, dar în scop de înstrăinare ulterioară.

În aceeași ordine de idei, se menționează că, ținând cont de cantitatea de droguri ridicată și depistată în cadrul percheziției din 04 noiembrie 2015 la punctul de trecere a frontierei de stat „Giurgiulești - Galați Auto” în automobilul de model „Audi A6” - 59,5 kg de hașiș, s-a concluzionat că Sanduța E. a introdus hașișul în proporții deosebit de mari pe teritoriul Republicii Moldova, în scopul înstrăinării acestuia, adică transmiterii ulterioare altei persoane.

Totodată, se menționează și faptul că instanțele nu au luat în considerare declarațiile martorului Bucătaru O., date în prima instanță la 15 iulie 2015, care nu se regăsesc nici în decizia instanței de apel și care dovedesc că Sanduța E. face parte dintr-un grup criminal organizat.

Din atare considerente, procurorul susține că concluzia instanțelor de judecată, prin care au fost recalificate acțiunile inculpatului din art.217¹ alin.(4). lit. b), d) Cod penal în cele ale art.217 alin.(4). lit. d) Cod penal, din motive că nu a fost probat de către partea acuzării scopul de înstrăinare a substanțelor narcotice, este una neîntemeiată și pripită, care este combătută de celelalte probe administrate la cauza penală.

De asemenea, recurentul susține că, deși inculpatul a negat intenția de înstrăinare, prin probe directe și indirecte s-a demonstrat scopul de realizare a acestora. Astfel, din analiza acțiunilor îndeplinite de către inculpat se constată, că substanțele narcotice depistate erau ascunse în diferite locuri ale automobilului, iar potrivit raportului de expertiză nr.10266 din 11 noiembrie 2015, pe ambalajul polimeric în care au fost împachetate cele 90 de brichete de droguri, depistate în cadrul percheziției în automobilul lui Sanduța E., aparțin altei persoane, ceea ce denotă faptul acționării ultimului în cadrul unui grup de persoane, cu repartizarea pentru fiecare a rolului său. La fel, se evidențiază că, în urma efectuării percheziției nu s-au depistat careva obiecte destinate consumului personal a substanțelor narcotice sau urme ale consumului de substanțe narcotice de către inculpat.

Referitor la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsă, recurentul consideră că instanța de apel nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 7, 61, 75, 76, 90 Cod penal, de personalitatea inculpatului, de gravitatea infracțiunilor comise, de lipsa circumstanțelor atenuante, inculpatul nu a recunoscut vina, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, astfel greșit s-a conchis asupra stabilirii unei pedepse cu aplicarea art.90 Cod penal.

6.2. Avocatul Grecu I., acționînd în numele inculpatului, solicită casarea sentinței și deciziei instanței de apel, cu dispunerea achitării inculpatului, invocînd drept temei de casarea pct. 7)-8) din alin.(1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Recurentul consideră că instanța de apel neîntemeiat a repus în termen apelul procurorului datat cu 15 septembrie 2016, adică după la a 38-a zi de la data pronunțării

integrale a sentinței, cu întârziere de 23 zile și nu și-a argumentat suficient soluția, ceea ce a dus la încălcarea dreptului la un proces echitabil garantat inculpatului de art. 6 CEDO.

Totodată, recurentul consideră că instanța greșit a respins apelul declarat de partea apărării pe motiv că a fost dovedită vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) și art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, întrucât în acțiunile lui Sanduța E. nu se întrunesc elementele constitutive ale acestor infracțiuni.

Respectiv, avocatul susține că în speță s-a dovedit cu certitudine lipsa unui element esențial pentru ca persoana să fie trasă la răspundere penală și anume vinovăția acesteia. În acest sens, se invocă că lipsesc careva probe că Sanduța E. ar fi avut intenția de a traversa cu mijlocul de transport peste frontiera Republicii Moldova substanțele narcotice sub formă de hașiș. Pe când instanțele de fond s-au bazat pe declarațiile martorului Bucătaru O., care declară că persoana s-a aflat sub monitorizare, dar totodată declară că nu este la curent de unde vine unitatea de transport, unde a fost parcată peste hotare, care a fost traseul acesteia. A fost cert faptul că depistarea substanțelor narcotice a avut loc datorită controlului selectiv fizic, care l-a efectuat Serviciul Vamal, după care Bucătaru O. a formulat o fabulă precum că inculpatul s-a aflat sub monitorizare.

În contextul celor menționate, avocatul atenționează instanța de recurs că aprecierea eronată și superficială a circumstanțelor cauzei date, așa cum a fost admisă de către prima instanță și de către Curtea de Apel, duce la încălcarea drepturilor lui Sanduța E. la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 paragraf 1 al Convenției (*Suominen c. Finlandei* (§ 34-38, hotărîrea din 1 iulie 2003), *Popov c. Moldovei* (§ 49-54, hotărîrea din 6 decembrie 2005), *Melnic c. Moldovei* (§ 39-44, hotărîrea 14 noiembrie 2006)).

Or, concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Vinovăția trebuie să se întemeieze pe probe admisibile, concludente și pertinente, iar toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului. Înlăturarea dubiilor trebuie realizată doar prin mecanismele prevăzute de legea procesual-penală (*Suominen c. Finlandei* (2003) § 37; *Kuznetsov și alții c. Rusiei* (2007) § 85; *Hirvisaari v. Finlanda*, § 30 (2001)).

7. Judecînd recursurile ordinare declarate, în raport cu actele cauzei și alegațiile recurenților, Colegiul penal lărgit conchide că acestea urmează a fi admise, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Comrat.

Pentru a statua asupra acestei soluții, instanța de recurs a rezultat din următoarele circumstanțe de drept și de fapt.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecînd recursurile declarate împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărîrii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recursuri de titularii acestora.

Or, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în particular avîndu-se în vedere recursul ordinar, constă în înlăturarea erorilor admise de instanțele ierarhic inferioare la

etapele precedente de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

În drept, soluția instanței de recurs se fundamentează pe prevederilor stipulate în dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursurile instanța este în drept să le admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și cu trimiterea cauzei la rejudecare, când eroarea admisă nu poate fi corectată de instanța de recurs la această etapă a procedurilor.

În aceiași ordine de idei, se menționează că, potrivit dispoziției art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel, se referă la următoarele aspecte: dacă fapta reținută a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală. În ce privește chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile nominalizate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Analizând alegațiile invocate de titularii dreptului de recurs, Colegiul constată că, în esență, aceștia formulează critici împotriva deciziei instanței de apel, în particular referindu-se la erorile prevăzute de pct. 6), 7), 8), 10), 12), 16) din alin.(1) al art. 427 Cod de procedură penală, astfel partea acuzării invocă că instanțele de fond eronat au recalificat acțiunile inculpatului din prevederile art. 217¹ alin.(4) lit. b) și d) Cod penal, după cum a fost înaintată învinuirea, în cele ale art. 217 alin. (4) lit. d) Cod penal, iar partea apărării menționează că, în general instanțele greșit au dispus condamnarea inculpatului atât în baza art. 217 alin. (4) lit. d) Cod penal, cât și a art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, deoarece în dosar nu sunt probe care ar dovedi indubitabil vinovăția inculpatului pe ambele capete de acuzare.

Verificând actele cauzei, raportate la criticele recurenților, Colegiul conchide că instanța de apel nu și-a onorat obligația de motivare a hotărârii judecătorești impusă prin art. 6 paragraf. 1 din Convenția Europeană și nu a formulat un răspuns detaliat la problemele esențiale ridicate de părți, neredând în considerentele hotărârii argumentele care au condus la pronunțarea ei.

Astfel, în decizie lipsește argumentarea privind condamnarea inculpatului în baza art. 217 alin. (4) lit. d) și art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal și analiza minuțioasă și multidirecțională a probatoriului administrat, ceea ce a dus în consecință la nesoluționarea fondului apelurilor declarate și adoptarea unei soluții pripite de condamnare în privința lui Sanduța E.

Or, pentru început, este relevant de a specifica că, principala problemă pusă în discuție pe o cauză penală este vinovăția persoanei trimisă în judecată în raport cu faptele

pentru care aceasta este acuzată prin rechizitoriu. În cauza de față problema vinovăției este determinată de existența sau inexistența în acțiunile inculpatului Sanduța E. a semnelor calificative subsecvente infracțiunii de contrabandă și celei de circulație ilegală a substanțelor narcotice, incriminate ultimului prin actul de învinuire și cel de sesizare a instanței.

În sensul celor menționate, urmează a se reține că încadrarea juridică a faptei joacă un rol crucial în cadrul procesului penal, întrucât în acord cu temeiul legal al acuzațiilor care i se aduc unei persoane, se poate organiza o apărare eficientă fundamentată pe contestarea faptelor incriminate cu titlu de acuzație, ceea ce constituie o condiție esențială a echității procedurii garantate de art. 6 din Convenția Europeană. Din atare considerente, orice schimbare a încadrării juridice, atât în sensul atenuării, cât și a agravării, urmează a fi minuțios analizată și argumentată de instanța deferită cu judecarea cauzei.

Pe de altă parte, se relevă că, instanțele atunci când constată lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate acestuia prin rechizitoriu și necesitatea recalificării faptelor în baza altei norme penale, urmează să-și argumenteze soluția prin prisma tuturor probelor acumulate în dosar, care trebuie apreciate multilateral și obiectiv.

În acest sens, se are în vedere faptul că, așa cum s-a punctat deja mai sus, instanța de apel la judecarea cauzei trebuia să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatului, să verifice și să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și să constate dacă acțiunile comise de inculpat se încadrează în baza art. 217¹ alin.(4) lit. b) și d) și art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, după cum pledează procurorul, sau urmează a fi reținută altă calificare în sarcina lui Sanduța E.

La caz, reieșind din partea descriptivă a deciziei instanței de apel, Colegiul constată că, instanța preluând argumentele formulate de prima instanță în sentință și folosind fraze generale, a menținut o încadrare juridică greșită, nu a respins argumentat toate alegațiile apelanților invocate în cererile lor de apel și nu a formulat o motivare corespunzătoare vizavi de chestiunile care au importanță decisivă în acest dosar, prin ce a admis erorile de drept prevăzute de pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Astfel, instanța a ajuns la concluzia de a recalifica acțiunile inculpatului din art. 217¹ alin.(4) lit. b) și d) Cod penal, în cele ale art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, de altfel după cum a procedat și prima instanță, motivându-și soluția prin faptul că procurorul nu a prezentat probe suficiente întru confirmarea scopului de înstrăinare a substanțelor narcotice depistate în automobilul pe care îl conducea Sanduța E. și activitatea ultimului în cadrul unui grup criminal organizat.

Colegiul penal lărgit, parțial, susține concluziile la care a ajuns instanța de apel, și anume acelea în care instanța consemnează că din învinuirea incriminată lui Sanduța E. urmează a fi exclusă agravanta prevăzută de lit. b) din alin.(4) a art. 217¹ Cod penal - *săvârșirea faptei de un grup criminal organizat*, iar în acest sens s-a indicat corect în decizie că:

„Apreciind ansamblul de probe administrate la materialele dosarului și cercetate în ședința de judecată, Colegiul judiciar consideră că, instanței nu i-au fost prezentate probe pertinente, concludente și utile, administrate conform normelor procesuale, care să demonstreze în afara oricărui dubiu că Sanduța E. a săvârșit fapta incriminată de circulație ilegală a substanțelor narcotice, în scop de înstrăinare, fiind membrul al unui grup criminal organizat.

Sub acest aspect, Colegiul judiciar menționează că, din probele prezentate de acuzatorul de stat și administrate de instanța de fond și cea de apel, nu se reține că inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată ca fiind membru al unui grup criminal organizat.

Unica probă prezentată în confirmarea faptului că inculpatul este membru al unui grup criminal organizat este declarațiile martorului Bucătaru O., care a menționat că din informațiile operative și prin analiza persoanelor, a sesizat că inculpatul Sanduța E., este membru al grupului criminal organizat, alte careva probe, organul de urmărire penală, în probarea prezenței acestei circumstanțe agravante ... la materialele dosarului nu au fost prezentate.

În același sens, urmează a fi remarcat că, deși, acuzarea incriminează inculpatului semnul calificativ – săvârșirea infracțiunii de un grup criminal organizat, nu i-a încadrat acțiunile acestuia prin prisma prevederilor art. 42, 46 Cod penal.”

Așadar, în această parte Colegiul penal lărgit se realizează statuările din decizia instanței de apel și relevă că procurorul pe parcursul judecării acestei cauze nu a susținut învinuirea în sensul declarat și nu a prezentat instanței careva probe certe și convingătoare pentru a demonstra participația inculpatului la activitățile vreunui grup criminal organizat, specializat în circulația ilegală a substanțelor narcotice, după cum pretinde.

Or, subsidiar celor consemnate de instanța de apel, instanța de recurs menționează că, potrivit prevederilor art. 46 Cod penal, prin grup criminal organizat se înțelege o reuniune stabilă de persoane care s-au organizat în prealabil pentru a comite una sau mai multe infracțiuni. În doctrina de specialitate s-au elucidat următoarele trăsături definitorii ale grupului criminal organizat: *stabilitatea (statornicia) grupului; organizarea în prealabil a membrilor grupului; scopul organizării grupului criminal este de a comite una sau mai multe infracțiuni.*

Stabilitatea grupului criminal este caracterizată de existența unor legături strânse permanente între membrii grupului, formele și metodele individuale, specifice ale activității acestuia. În practica judiciară, s-a statuat că în calitate de indicatori ai stabilității pot servi: 1) gradul înalt de organizare (consolidarea grupului, preluarea detaliată a planurilor săvârșirii, de regulă, nu a uneia, ci a unui șir de infracțiuni; structura ierarhică și distribuirea rolurilor între participanți; disciplina internă, deseori, foarte strictă; un sistem bine gândit de asigurare cu mijloace și instrumente de săvârșire a infracțiunii; existența unui sistem de asigurare a securității participanților); 2) stabilitatea activului de bază al grupului și structurii ei organizaționale, care permite coparticipanților să conteze pe ajutorul reciproc și susținere în procesul săvârșirii infracțiunii, facilitează

corelația dintre participanți și elaborarea metodelor de activitate comună; 3) existența unor metode și forme de activitate individuale după caracterul lor, ce-și găsesc reflectarea într-o metodică specifică de stabilire a obiectelor de atentare; metode specifice de săvârșire a infracțiunii și comportării membrilor grupului, retragerea de la locul săvârșirii faptei ș.a.; 4) stabilitatea (constanța) formelor și metodelor activității criminale, care servesc deseori ca garant al siguranței săvârșirii cu succes a infracțiunii, întrucât ele reduc la minimum probabilitatea comiterii erorilor de către participanți în cazuri imprevizibile.

Cea de a doua trăsătură specifică grupului criminal organizat – *organizarea în prealabil a participanților* – denotă faptul că participanții nu doar s-au înțeles privitor la săvârșirea în comun a infracțiunii, ceea ce este caracteristic grupului de persoane care acționează cu înțelegere prealabilă, ci au atins și o anumită comunitate obiectivă și subiectivă în scopul săvârșirii în comun a unei infracțiuni, sau a mai multor infracțiuni, care pot fi și neidentice.

Prin urmare, din cele expuse supra, rezultă că nu orice grup de persoane care au comis în comun o infracțiune poate fi considerat un grup criminal organizat, or, ultima noțiune este una mult mai extinsă și complexă în coraport cu prima, atât din punct de vedere structural, cât și din punct de vedere al pregătirii de comiterea unei sau mai multor infracțiuni.

Revenind la caz, este de menționat că fapta incriminatoare, așa precum este descrisă aceasta în rechizitoriu, nu evidențiază trăsăturile specifice unui grup criminal organizat și evident, toate aceste aspecte au fost luate în considerație de către instanțele de fond, care justificat au exclus agravanta prevăzută de lit. b) din alin.(4) a art. 217¹ Cod penal din învinuirea imputată inculpatului. În acest aspect, instanțele au respectat exigențele impuse de art. 6 paragraf. 3 CEDO acordând o atenție deosebită notificării „*acuzăției*” aduse lui Sanduța E.

În continuare, Colegiul se va referi la alte aspecte ale învinuirii, care nu au fost tratate corespunzător și minuțios de instanțele de fond, în particular se are în vedere delimitarea dintre art. 217 și 217¹ Cod penal.

Deci, instanța de recurs reiterează că, potrivit rechizitoriului Sanduța E. a fost învinuit de aceea că: „...*în perioada lunii mai 2015 a procurat mijlocul de transport de marca „Audi A6” cu n/î DS 321 DT, cu care la 18 septembrie 2015, a părăsit teritoriul Republicii Moldova, prin punctul de trecere a frontierei Leușeni - Albița, în direcția României și ulterior, în țările Uniunii Europene.*

Ulterior, în circumstanțe necunoscute de organul de urmărire penală, a intrat în posesia unei cantități deosebit de mari de hașiș, pe care urma să o introducă fraudulos pe teritoriul Republicii Moldova.

Astfel, continuând acțiunile criminale, îndreptate spre introducerea frauduloasă pe teritoriul Republicii Moldova a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, în scop de înstrăinare, Sanduța E., a confecționat un ascunziș, situat între podeaua mijlocului de transport și bancheta din spate a pasagerului a automobilului „Audi A6” cu numărul de înmatriculare DS 321 DT, unde a disimulat 90 de pachete cu hașiș, ambalate în materie polimerică.

La 03 noiembrie 2015, aproximativ la ora 20.22 după trecerea frontierei vamale de către Sanduța E., prin punctul de trecere Giurgiulești-Galați auto, situat în s. Giurgiulești, r-nul Cahul, automobilul de marca „Audi” de model ”A6” cu n/î DS 321 DT a fost supus percheziției.

În rezultatul percheziției, în ascunzișul confecționat artizanal, situat între podeaua mijlocului de transport și bancheta din spate a pasagerului a automobilului de marca „Audi” de model „A6” cu n/î DS 321 DT, au fost depistate și ridicate 90 de pachete de polietilenă, în care se afla substanță solidă, de culoare cafenie, de proveniență vegetală, cu miros specific.

Potrivit raportului de expertiză nr.10177 din 05 noiembrie 2015, masa vegetală alcătuită din 604 brichete, presate de culoare cafenie din cele 90 de pachete prezentate spre cercetare, ridicate la data de 04 noiembrie 2015, în urma percheziției automobilului de marca „Audi” de model „A6” cu n/î DS 321 DT, reprezintă hașiș, cu masa totală de 59,5 kg.”

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, acțiunile inculpatului au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 217¹ alin. (4) lit. b) și d) Cod penal adică *circulația ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor, manifestată prin păstrarea și transportarea lor, în scop de înstrăinare, de către un grup criminal organizat, în proporții deosebit de mari.*

Instanțele de fond au ajuns la concluzia că, reieșind din baza factologică expusă supra și avînd în vedere că procurorul nu a probat dincolo de orice echivoc scopul de înstrăinare a substanțelor narcotice urmărit de inculpat, iar activitatea inculpatului în cadrul unui grup criminal organizat nu s-a demonstrat, acțiunile lui Sanduța E. au fost recalificate în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

Delimitarea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal și cea de la art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, constă în scopul urmărit de făptuitor.

În principal, deosebirea dintre infracțiunile prevăzute la art.217 și 217¹ Cod penal se referă la lipsa sau la prezența scopului de înstrăinare. Lipsa scopului de înstrăinare în cazul infracțiunilor prevăzute la art.217 Cod penal denotă dorința făptuitorului de a întrebuița substanțele narcotice, psihotrope sau analoagele acestora pentru consum propriu ori alte asemenea dorințe. Indicarea unui scop în conținutul incriminării se justifică atunci cînd, pentru caracterizarea infracțiunii și a pericolozității sociale a infractorului, este important rezultatul spre care acesta tinde, iată de ce este firesc ca urmărirea de către subiectul infracțiunii specificate la art.217¹ Cod penal a scopului de înstrăinare să imprime acestor infracțiuni un pericol social mai sporit, în comparație cu infracțiunea prevăzută la art.217 Cod penal.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit reamintește că, pentru delimitarea infracțiunilor de mai sus trebuie avute în vedere circumstanțele în care a acționat inculpatul, acțiunile premergătoare acestora și toate împrejurările în care a fost săvîrșită fapta infracțională.

Prin urmare, pentru a reține în sarcina inculpatului componența de infracțiune prevăzută la art.217¹ Cod penal trebuie să fie demonstrată intenția înstrăinării substanțelor narcotice urmărită de inculpat.

În cauza deferită judecății, scopul înstrăinării urmărit de inculpat, în opinia procurorului, se confirmă reieșind din circumstanțele de fapt ale cauzei, potrivit cărora, în rezultatul percheziției, în ascunzișul confecționat artizanal, situat între podeaua mijlocului de transport și bancheta din spate a pasagerului a automobilului de marca „Audi” de model „A6” cu n/î DS 321 DT, au fost depistate și ridicate 90 de pachete de polietilenă, în care se afla substanță solidă, de culoare cafenie, de proveniență vegetală, cu miros specific. Potrivit raportului de expertiză nr.10177 din 05 noiembrie 2015, masa vegetală alcătuită din 604 brichete, presate de culoare cafenie din cele 90 de pachete prezentate spre cercetare, ridicate la data de 04 noiembrie 2015, în urma percheziției automobilului de marca „Audi” de model „A6” cu n/î DS 321 DT, reprezintă hașiș, cu masa totală de 59,5 kg.

Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel a desconsiderat circumstanțele de fapt expuse supra, care au relevanță pentru justa soluționare a acestei cauze, la concret cele privitor la cantitatea excesiv de mare a substanțelor narcotice depistate la trecerea frontierei de stat în automobilul inculpatului, modul de ambalare a acestora și de divizare în 90 de pachete de polietilenă, cu masa vegetală alcătuită din 604 brichete, precum și faptul că inculpatul nu este consumator de droguri, la el nu au fost găsite careva obiecte speciale pentru utilizarea substanțelor narcotice.

În opinia instanței de recurs, toate acestea apreciate în cumul denotă cu certitudine faptul că inculpatul urmărea intenția de a înstrăina substanțele narcotice, care reprezintă hașiș, cu masa totală de 59,5 kg și anume din atare considerente, procurorul i-a înaintat învinuirea lui Sanduța E. în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal.

În continuare, instanța de recurs verificând aspectele învinuirii imputate lui Sanduța E., constată că greșit s-a reținut că ultimul a comis infracțiunea de contrabandă stipulată de art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, iar la baza acestei conchideri stau următoarele raționamente.

Prin transportarea de substanțe narcotice, psihotrope sau analoage ale lor se presupune deplasarea acestora dintr-un loc în altul, inclusiv în limitele unei și aceleiași localități, săvârșită cu utilizarea oricărui tip de transport sau a unui obiect utilizat ca mijloc de transport, indiferent de locul păstrării substanțelor strămutate, în interiorul teritoriului vamal al Republicii Moldova.

De altfel, în jurisprudență s-a statuat în mod constant că acțiunile legate de transportarea ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor peste frontiera vamală a Republicii Moldova urmează a fi calificate în baza unui concurs ideal de infracțiuni prevăzute de art.248 alin.(2) Cod penal, indiferent de proporțiile în care a fost comisă, și, după caz, de art.217 sau de art.217¹ Cod penal. Această interpretare vine de la regula fixată la alin. (2) din art. 3 Cod penal, potrivit căruia interpretarea extensivă defavorabilă a legii penale este interzisă.

În contextul celor expuse, Colegiul penal lărgit conchide că concluziile la care a ajuns prima instanță, susținute și de Curtea de apel, cu privire la aceea că: „...vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 248 alin.(5) lit. d) Cod penal contrabanda, adică trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a substanțelor narcotice, tăinuindu-le de controlul vamal, prin ascunderea în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, în proporții deosebit de mari, a fost dovedită cu certitudine”, sunt incorecte, ținând seama de interpretările doctrinare și jurisprudențiale pe cazuri similare evidențiate supra.

Respectiv, se constată că sunt vădit neîntemeiate argumentele și concluziile la care au ajuns instanțele ierarhic inferioare privitor la condamnarea lui Sanduța E. în baza art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal.

Mai mult, Colegiul penal lărgit consideră nefondate declarațiile inculpatului precum că dînsul nu cunoștea despre existența substanțelor narcotice depistate în mașina sa, dat fiind că automobilul său s-a aflat o perioadă în parcare în or. Paris, Franța, fără supraveghere, versiunea dată fiind apreciată ca o tactică de apărare pentru eschivarea de la răspunderea penală.

Avînd la bază raționamentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel la examinarea cauzei nu a cercetat probele prezentate de către partea acuzării sub toate aspectele, nu le-a verificat și analizat prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării acestora și nu și-a motivat corespunzător soluția adoptată, de asemenea instanța de apel nu a făcut o analiză minuțioasă a chestiunilor de fapt criticate de părți, astfel nu a soluționat fondul apelurilor declarate.

La fel, în contextul dat, Colegiul mai specifică că, pentru corectitudinea judecării prezentei cauze este important de a analiza minuțios toate probele acumulate în dosar, întrucît aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, iar justa apreciere a acestora contribuie la elucidarea adevărului și la echitatea procedurii desfășurate pentru toate părțile la proces.

Prin urmare, instanța de apel a admis încălcarea art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene, potrivit căruia - „... orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, (...) a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa”. În particular, instanța de apel nu a respins argumentat toate alegațiile procurorului și avocatului Grecu I., invocate în cererile de apel și nu a formulat o motivare corespunzătoare vizavi de chestiunile care au importanță decisivă în cauză.

Pe cale de consecință, toate cele consemnate supra au conturat opinia Colegiul penal lărgit că, în cauza deferită judecării, la etapa examinării apelurilor instanța a admis mai multe erori de drept prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, respectiv decizia instanței urmează a fi casată integral, cu remiterea cauzei la rejudecare.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe argumentat și în strictă conformitate cu prevederile legii penale și

procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt ale cauzei și să țină seama de cele punctate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze probele administrate, să le dea o apreciere corespunzătoare cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlătore omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit ține să evidențieze că, la rejudecarea cauzei de către instanța de apel urmează a fi verificate și toate criticele expuse de recurenți în cererile de recurs, atît cele enunțate de avocatul Grecu I., cît și cele ale procurorului.

Totodată, se reține că, cauza penală privindu-l pe Sanduța E. a fost examinată în ordine de apel în completul din trei judecători din Curtea de Apel Cahul, și anume de: Vavrin G., Veleva N., Dvurecenshii E., iar anterior judecătorii din aceeași instanță: Dănăilă I. și Petrov P., s-au expus asupra necesității prelungirii măsurii preventive în privința inculpatului, fiind în prezența circumstanței de incompatibilitate, participarea lor repetată la examinarea aceleiași cauze în ordine de apel fiind exclusă. În cadrul Curții de Apel Cahul, în prezent, activează șase judecători. Așadar, constituirea unui nou complet de judecată, pentru rejudecarea acestei cauze, la această instanță este imposibilă. Din atare considerente, cauza penală privindu-l pe Sanduța E., urmează a fi strămutată, la o altă instanță egală în grad, și anume la Curtea de Apel Comrat, pentru rejudecarea acesteia.

8. În temeiul art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în procuratura de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari și de avocatul Ion Grecu în numele inculpatului Sanduța Eduard, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 21 decembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe Sanduța Eduard Gheorghe, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Comrat.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată integral la 31 mai 2017.

Președinte

URSACHE Petru

Judecători

NICOLAEV Ghenadie

TOMA Nadejda

MORARU Petru

DIACONU Iurie